

CARMINA GRATVLATORIA

IN HONOREM,
PIETATE, LIBERALI.
VM ARTIVM SCIENTIA,
Doctrina, & Virtute ornatissimi Iuuenis,
Dn. IOHANNIS ALBINI Deliciani,
cùm illi, vnà cum 52. honestis, ac doctis
Viris & Iuuenibus, in celeberrima Academia
VVITEBERGENSI, summus in Philo-
sophia gradus, à spectatę dignitatis Viro, Dn.
M. SIMONE GRONENBERGIO,
publica ac solenni renunciatione con-
ferretur, D. XIV. KL.
APRIL. A.P.O.R.

CIC. 15. XIIIC.

Scripta ab Amicis.

VVITEBERGÆ

Ex typographia Simonis Gronenbergij.

M. D. LXXXVIIII.

VIXTI Thalix cultor idoneus
Et militasti non sine gloria:
Nunc dona defunctus labore
Pieridum veneranda habebis.
Artes Mineræ qui docilis pias
Custodit, hinc hinc sumere purpuræ
Potest decus, librum, annulumq;
Desidix oppositos honores.

O qui beatum Christe tenes polum, &
Mundi carentem finibus ambitum,
Sublimis ALBINVM fauore
Tange tuum simul æquus auræ.

M. Valentinus Trebatius.

ETERNIA PETRI ISEBERGII AD DN.
M. Iohannem Albinum Halâ missa.

Siquis ad armigeræ doctas ascenderit arces
Palladis; adsumens impiger arma gerat,
Multa ferat, patiens oneris puer: ardua tentet
Culmina Parnasi montis adire puer:
Surgat, ab Eoo Phœbus cum littore surgit;
Pigra quietis amans ocia lectus alit.
Victori faciles victori florida Musæ
Serta ferent, niueisserta nouata rosis:
Non quæ Phæacis, vel Adonidos educat hortus,
Sed quæ perpetui floris honore rubent.
Te quoq; de viridi nunc LANÆ Minerua propinquum
Rupe vocat, decorans fronde virente comam.

Non

Non piguit duros te lultinuisse labores,
Et versare, virum scripta diserta, manu.
Virtutem firmo comitantur præmia passu,
Hæc, dum summa petit, serpere nescit humi.
Thespiadum studijs decus immortale paratur,
Pegasus æthereas transit ad usq; domos.
Gratulor ergo tuo iam nunc addictus honori,
Et, precor, in laudes cedat ut ille DEI.
Cingebant olim victoris tempora Lauro,
Tu domitor Lernæ laureaserta geris.
Annulus induitur digito: TIBI parta resurgit
Gloria, quam Lethi vis abolere nequit.
Ipse tibi tradens libros commendat Apollo,
Ne, tua, sed quod habent cælica scripta, sones.
Toxica Cantharides, varijs ex floribus Hyblæ,
Sugere Cecropias mella videmus Apes.
Exere dona, datis insignibus vtere felix,
Fert Cererem, curuo vomere scissus, ager.
Memnosymon nostri ne respue carmen amoris,
Exiguissetiam gratia rebus inest.
Grata DEO facias te digna, salubria multis,
Sic dabitur capiti Laurea vera tuo.

AKPOZTIXIZ

Ex l. Magistros 7. C. de Professor. & Medic. lib. 10. in qua L. gravissimè &
prudenter imp. Rom. IVLIANVS; ut & passim alibi D. Valentini & Theodo-
sy ea de re constitutiones extant; honoris insignia non ambitione non precio, sed probate
vita testimonio, labore, ac industria ad unumquemq; deuenire debere, hisce rescripsit verbis:

42

Magistros

Magistros studiorum Doctoresq; excellere oportet moribus
primū, deinde facundia. Sed quia singulis ciuitatibus adesse ipse
non possum, iubeo, quisquis docere vult, non repente, nec temere pro-
siliat ad hoc munus, sed iudicio ordinis probatus, decretum curialium
mereatur, optimorum conspirante consensu.

Magna quidem Laus est, claro de stemmate nasci,

Illustresq; Abauos ferre referre suos:

Atamen ingenij decus omnia praestat honore,

Ac laus ingenua maior ab arte venit.

Gloria, Honor, Fama insignis virtutis amore,

Cast alidum nec non paria labore, viget.

Ipsa dat Aecida vitam post funera Achilli,

Occisus sacro sit licet ille loco.

Sic per Eam Alcides magnus nunc uiuit, & Hector

Belliger ipsius munere nomen habet.

Tantalidis semper manet hinc Ductoris Achiuum

Virtus, Dulichij floret honorq; decus.

Res, Proceres, facta Heroum quis nosset & acta,

Scriptis ni fuerint, Musa, notata tuis?

Omnis at in mundo Fortuna, pecunia transit,

Ipsa hominis species, ceu leuis umbra, fugit.

Immo ut vita brevis, leuis est, fumus sumus umbra:

Sic genus, & patrum stemmata clara cadunt.

Omnia vana, caduca, caduntq; cadentibus annis,

Est stabile (ab) toto prorsus in orbe nihil.

Arte

Arte quis ingenua ingenium non excolat acre?

Blandus honos artes nutrit, Eisq; fauet.

Nobilis hinc Pietas crescit laudatq; virtus,

Exinde immensum GLORIA calcar habet.

Nam dum Virtuti tribuuntur premia laudum,

Rite decus PIETAS, quod mereatur, habet.

Id quod iustitia ordo Dei, & Respublica poscunt,

Gnauiter & Canones, Lexq; sacrata iubet.

Accircogradus Veteres sanxere decentes,

Vsq; in praesentem mos viget iste diem:

Laudis ut Emeriti non destituantur honore;

Ingenium, VIRTUS quem meruere Labor;

Bellè qui callent studijs felicibus Artes,

Tum mores monitis excoluere bonis.

Inde MAGISTERII nomen, titulusq; resultat,

En venit hinc Sophia summus in arte gradus.

Non temere tribuuntur Ea ornamenta Magistris

Barbari ut, ast falso, dicere Ubique solent;

Ornantur tantum Virtutis & Artis amore

Exculti: Ignauis nulla corona datur.

Doctores Sophia, claro statuente Senatu,

Rite probant doctus quis sit & arte rudis.

Ergo tuum in studijs progressum, IANE, probatum

Gratulor ac decimum, dulcis Amice, locum.

A 3 Leucoris

L eucoris en ornat I E Academia honore Magistri,
A c summum in Sophia dat tibi, I A N E, gradum.
I am digitis aperit librum, imponitq; ^{τις παρ}
E cce comis, nomen grande, DECANVS, habens.
C ynthius ipse tibi nunc pramia digna rependit;
F amam hanc ingenij mors abolere nequit;
I nnumeras post tot curas, tantosq; labores,
E n datur in digitos lucida gemma tuos.
A nnulus iste tibi meriti sit testis honoris
C ertus, & ut fugias ocia, calcar habes.
N unc finem faciam celebrare insignia tanta,
I pse D E V S ceptis annuat hisce, precor.
O pto tuo officio vigeant E C C L E S I A, Musæ,
T um viuet tua Laus, Gloria, Fama: Vale.

Iacobus Hebergius, LL. Studiosus. S.
^{εὐφροσύνης ἐνέκα καὶ ἐννοίας.}

GRATVLATIO IOHANNIS DANNI
V Vitebergensis.

A Lto Thespiadum cùm monte videret Apollo.
Te tua Gorgoneis ora rigare vadis
Ingeniumq; capax, generosa ac semina mentis
Perspiceret, tales edidit ore sonos:

Aonia

Aonia vestros hortos intrate Camæna,
Docto vos Iuueni neclereserta decet.
Nam fuit Hic longo iam tempore vester Alumnus,
Magna euoluendo sedulitate libros.
Pieridum in castris aqua tulit omnia mente,
Ociaq; ingenijs fugit iniqua bonis.
Frigora quin etiam sensit, tolerauit & astus,
Dum multos Claria triuit in arte dies.
Cursu etenim optatam qui vult contingere metam,
Inceptum, fugit hac, quæ remorantur iter.
Spreto sæpè oculos vigiles aurora cubili
Ipsius inuenit luce ferendo diem.
Disceret ingenuas Sophia ut septemplex artes,
Et vario posset fundere verba sono:
Dignus quapropter cui dentur pramia, dignus
Ut sua nunc Laurus tempora docta tegat.
Vix ea fatus erat, citò dant mandata Camæna,
Purpureo ut cingat mitra colore caput.
Aurati ornetur digitusq; insignibus orbis,
Quæ nota Romana nobilitatis erat.
In cathedra stanti Codex ponatur apertus,
Officij memorem qui monet esse sui.
Non te IOHANNES pigeat coluisse Camænas,
Non toties doctos euoluisse libros.

Clara

Clara Magisterij siquidem ipse Trophaea reportas,
Accipiens studijs premia digna tuis.
Hos, ALBINE, tibi titulos, insignia Phœbi
Gratulor, atq; tuo letor honore nouo.
Grator, AMICE, tibi non Martis at Artis honores,
Et precibus iungo mutua vota pijs.
Cuncta trahere in laudem diuini nominis: Inde
Sic tibi prouenient commoda multa: Vale.

ΕΥΧΗ ad popularem.

LAVS est, crede mihi, non ultima, docte IOHANNES,
Cuius condecorant laurea ferta caput.
Nam veluti Phœbus cælo inter sidera puro
Eminet, & lustrat lumine cuncta suo:
Sic quoque qui titulum docta sibi comparat arte,
Præ reliquis vera nobilitate nitet.
Ergo decus magno tibi cum sudore parasti,
Quod nunc ex studijs, Optime IANE, capis.
Ex animi votis illum tibi grator honorem,
Quem dedit Albiacæ docta caterua Scholæ,
As opto, ut tanto qui te dignatus honore est,
Det posthac vitæ stamina longa, DEVS.
Faxit & ut faustum & felix sit nomen adeptum,
Ut studium noscat patria terra tuum.
At quia Theſpiades me non fecere Poëtam,
Nec mihi Maronis vena secunda fluit:
Non tamen hæc, modo quæ scripsi, mea carmina spernas,
Nam tibi gratantur prospera fata, VALE.

Elias Hamerus, Delicianus.